

Univerzális javítóműhely – nyitva bármikor

Már négy erdőn is átrepültek, mikor egy mesetisztás felett a szarka-királykisasszony szólott, hogy jó lenne leszállniuk. A szép, kerek tisztás közepében egy üzlet állt. A feliratot már messziről el lehetett olvasni.

JAVÍTÓMŰHELY

programált varázsszerszámokat,
csodaeszközöket pillanatok alatt javítok

Egy kisebb táblán, amelyet csak közelről lehetett kiböngészni, ez állt: „Leltár miatt zárva”. Az üzlet előtti kispadon egy hosszú szakállú manócska szomorkodott.

MINI ZÁLIS
AVITŐMŰHELY

Keltés-műt
szava!

– Manó bátyám, mi az oka a te nagy bánatodnak? – szólította meg őt Kajtikó.

– Ne is kérdezd, te jóra való sárkány, az én bajom óriási... Már napok óta leltározok, vagyis keresem a csodálatos kalapácsomat és a mindent varró tűmet. Sehol sem találom, s a műhelyemben úgy felgyűltek a javításra szoruló holmik, hogy szinte már egy gombostűt sincs hova leejteni. A „terülj-terülj asztalka” lábát is csak azzal a kalapáccsal szegezhetem meg, mert ha nem, elveszti a varázserőjét, és soha többé nem teljesíti gazdája kívánságát. A táltos lovat sem patkolhatom meg mással, így aztán soha többé nem fog olyan sebesen száguldani, mint a gondolat. A tű nélkül nem foltozhatom meg a szétfoslott „kapd be-zsákomat” meg a varázsköpenyeget. Ha a zsák lyukas, hogy férhet bele az ellenség hadserege annyi katonával, mint a fűszál a réten? Te is beláthatod, sárkány öcsém, hogy komoly okom van a bánatra. Nem tudom, hallottál-e arról a varázskeféről, amit a szerelmesek maguk mögé

dobnak, hogy megmeneküljenek, ha üldözi őket a boszorkány. Ebből a keféből egy szempillantás alatt hatalmas, sűrű erdő szokott kinőni, most pedig itt hever darabokban, s nincs mivel összeszegecselnem. Nem is hiszed el, milyen szörnyű bajok származhatnak abból, ha ez a két szerszám nem kerül elő. Jó pár mesét ki kell majd vonni a forgalomból, és akkor szegény kis gyermekeknek mit mesél a nagymamájuk este, lefekvés előtt?

Kajtikó már nem hallgathatta tovább a szakállas manó panaszkodását, és közbeszólt:

– Manó bátyám, semmi okod nincs a további szomor-kodásra, mert a varázskalapács meg a csodás varrótű itt van nálam, visszaszereztem.

Manócska örömében nagyot rikkantott, és a „Leltár miatt zárva” táblát gyorsan megfordította. A túlsó oldalon ez állt: „Nyitva bármikor”.

– De nyújtsd csak ide, komám, hadd lám, tényleg az én varázskalapácsomat szorongatod a markodban?

Kajtikó átnyújtotta, s a manócska egyetlen kalapács-ütéssel meg is szegezte a „terülj-terülj asztalkám” lábát, de nemcsak megjavította, hanem ott helyben ki is próbálta. Hát, minden volt azon az asztalkán, s a finomabbnál finomabb falatok között még kovászolt tökindára fűzött majoránnás tengeri bizgice-saláta is került, feltéttel. A manócska vendégeit a gazdagon terített asztalhoz ültette, de ő egy falatot sem tudott lenyelni a türelmetlenség-

től. Elnézést kért, és beszaladt a műhelybe, hogy gyorsan megpatkolja a táltost, megfoltozza a zsákot, megszegezze a kefét és azt a töméntelen sok varázsholmit, ami közben felgyűlt. Alighogy befejezte, jött is a szegény ember az asztalkáért, a katona a zsákért, a királyfi a keféért, és jöttek a többi portékák gazdái is. A kis manó pedig olyan boldog volt, hogy el is felejtette megkérdezni Kajtikótól, hogyan találta meg a varázsszerszámokat, de köszönetképpen adott neki egy kis fényes, villogó készüléket, melyen két sor gomb volt.

– Igaz ugyan, hogy hét fejed van, de én nem vagyok biztos abban, hogy elég okos vagy ennek az időprogramozó készüléknek a kezeléséhez. Úgyhogy nagyon kérlek, ne csak a szolgálatos kobakkoddal, hanem mind a héttel figyelj arra, amit most mondani fogok. Ha a sárga gombot nyomod meg, visszamész a múltba, ha a zöldet, akkor a jövőt hozod a jelenbe. Érted?

– Nem egészen – vallotta be Kajtikó.

– Na várj, mert megmagyarázom. Ha például arra vagy kíváncsi, hogy édesapád, az öreg sárkány, kiskorában milyen huncutságokat művelt, akkor a sárga gombot nyomogatód. De ha azt szeretnéd tudni, hogy a fiaid meglett sárkánykorukban mekkora lángot tudnak fújni, akkor a zöldet nyomogatód.

– Most már értem, és köszönöm szépen, de lenne még egy kérésem. Szeretnék magammal vinni egy kis kovászolt tökindára fűzött majoránnás tengeri bizgice-salátát, feltétlenül, mert ahonnan én jövök, az ott hiánycikk.

Manócska örömmel felcsomagolta Kajtikónak a bizgicét, s ráadásként a többi jó falatot is az asztalkáról, majd pedig elbúcsúztak, és ki-ki indult a maga dolgára. A kis törpe a műhelybe, a sárkány, a griff meg a szarka pedig Gabógyához, hogy visszajuttassák neki a varázstrombitát.